

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 15. Sufficit-ne propositum non peccandi de cætero, non evitatis
proximis peccandi occasionibus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

40 TRACTATUS VI.

*tanquam semper preparatus ad confitendum
& committendum.*

Homil. 49.
cap. 6.

Et idem S. Doctor in lib. quem scripsit
quingenta Homiliarum ait : *Quid prodest
ô Pœnitentes, quia humiliamini, si non mu-
tamini.*

Can. Ille. De
Pœnit. dist.
3.

Quare S. Isidorus relatus in Canone ait :
*Ille Pœnitentiam dignè agit, qui sic præteri-
ta mala deplorat, ut futura iterùm non com-
mittat : nam qui plangit peccatum, & ite-
rum admittit, quasi si quis lauet laterem
crudum : quia quanto magis laverit, tanto
magis lutum facit.*

Can. Irrisor.
De Pœnit.
dist. 3.

Idem S. Isidorus relatus in alio Canone ait :
*Irrisor est, non pœnitens, qui adhuc agit
quod pœnitet, nec videtur Deum pœscere sub-
ditus, sed subsannare superbus.*

*Quæst. 15. Sufficit-ne propositum non pec-
candi de cætero, non evitatis proximis pec-
candi occasionibus ?*

*Resp. Non sufficit, quia dici reverà non po-
test, Christianum qui non statuit proximas
peccandi occasiones fugere, sincerè peccatum
odisse, cum scriptum sit, Qui amat pericu-
lum, peribit in illo.*

Can. Falsas.
De Pœnit.
dist. 2.

Hæc veritas innititur autoritate duorum
summorū Pontificum. Prima est Gregorii mag-
ni, qui habetur in Canone his verbis : *Falsas pœ-
nitentias dicimus, nisi miles, vel negotiator,
vel alicui officio deditus, quod sine peccato
exerceri non possit, negotium derelinquat,
vel officium deserat, qui illi est occasio pec-
candi.*

Can. Fratres.
De Pœnit.
dist. 59

Altera est Innocentiū II. relati in Canone,
ubi ait : *Fratres nostros Episcopos & Presby-
teros admonemus, ne falsis pœnitentiis, Læ-
corum animas decipi, & in infernum per-*

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 41

trahi patiantur. Falsa Pœnitentia est, cum pœnitens ab officio vel curiali, vel negotiali non recedit, quod sine peccato agi nulla ratione pravalet, quæ quidem dicta sunt ab hoc Pontifice in Concilio Romæ celebrato.

His summis Pontificibus addere possumus sanctissimum Cardinalem D. Carolum in suis ad Confessarios instructionibus, ubi docet absolvi eos minimè posse, qui non modò peccatis omnibus, sed & peccandi occasionibus velint renunciare. Ut videre licet in Instructionibus Confessariorum actorum ejusdem Sancti, p. 4. Hæ autem Instructiones vulgari linguâ typis mandatæ sunt Romæ, jubente Innocentio Papa XII. anno 1700.

Cùm autem hæc doctrina ultimis his temporibus à quibusdam Casuum conscientiæ compileribus, laxitatis amantibus impugnaretur, ejus praxim autoritate sua confirmare voluit Innocentius Papa XI. damnando tres sequentes propositiones in Decreto dato die 2. Martii 1679.

61. *Propositio damnata. Potest aliquando absolvi, qui in proximâ occasione peccandi versatur, quam potest & non vult dimittere, quinimò directè, & ex proposito quarit, aut ei se ingerit.*

62. *Propositio damnata. Proxima occasio peccandi non est fugienda, quando causa aliqua utilis aut honesta non fugiendi occurrit.*

63. *Propositio damnata. Licitum est quare-
re directè occasionem proximam peccandi pro bono spirituali aut temporali nostro, vel proximi.*

Et quoniam magni certè interest, ut Confessarii hoc planè satis intelligant, de illo dicemus uberiùs, ubi de Casibus iis agemus in

S. Carol. Actor. part. 4. de Inst. Confessar.

Non si possono assolvere parimente quelli, che non hanno vera risoluzione, di lasciarsi insieme con li peccati mortali, le occasioni d'essi.

quibus vel differenda, vel neganda est ab-
lucio.

Quæst. 16. Tenetur-ne quis speciali præ-
cepto elicere actum contritionis, statim ac
cognoscit se incidisse in aliquod mortale pec-
catum?

Resp. Sanctus Antoninus satis clarè solidè-
que, propositam explicat quæstionem, cum
dicit: *Si peccatum commissum menti occurrit*
præcè, ut scilicet materia delectationis, vel
detestationis, tenetur homo judicare detestan-
dum, & detestari: Hæc Petrus Paludanus:
De peccatis quidem commissis, de quibus jam
quis habuit, vel credit se habuisse contritio-
nem, videtur sufficere quod dictum est. Sed
quantum ad peccata mortalia, de quibus non-
dum quis habuit contritionem; videtur quod
semper teneatur, quando peccatum menti oc-
currit, ad actu odiendum, & detestandum
peccatum: aliàs peccat mortaliter peccato
omissionis, quousque coneratur. Dicit enim
Th. Pet. de Palud. Bon. & Durandus, quod
post mortale peccatum, etsi non tenetur quis
ad statim confitendum: tenetur tamen ex ne-
cessitate ad statim conerendum; nec enim per
momentum licet stare in peccato: unde Ec-
cles. 21. dicitur: *Quasi à facie colubri, fuge*
peccatum. Imminet enim tali maximum pe-
riculum: cum enim nulla necessitas excuset
à contritione, si moriatur ante contritionem,
etiamsi non poterit coneri, quia subito mori-
tur, nihilominus damnatur, quod non sic est
de Confessione.

Homilia 12.
in Evange-
lium,

Et ut ait S. Gregorius. *Si sciret quisque de*
presenti saculo quo tempore exiret; aliud tem-
pus voluptatibus, aliud Pœnitentiæ aptare po-
tuisset: sed qui pœnitenti veniam sponndit,
peccanti diem crastinum non promisit: sem-